De Belgische Kanttentoonstelling bij Hirsch & Co.

In de groote hal van het modemagazijn Hirsch en Co. te Amsterdam, is een zeldzaam fraaie tentoonstelling van Belgische kant opengesteld.

Reeds in het najaar van 1914 werd een Comiteit gevormd, om de werkelooze en tot armoede vervallen kantwerksters uit het vermaarde centrum dezer industrie tusschen Brugge en Brussel, aan het werk te zetten, en te Londen werd in October 1914 een tentoonstelling van meesterstukken van kantwerkkunst gehouden. Thans werd door de ijverige bemoeiingen der firma Hirsch, ook in ons land een tweede en niet minder luisterrijke expositie van kant in elkaar gezet. Van de opbrengst wordt 10% afgestaan aan het Belgische Steuncomité en het Nationaal Steuncomité.

Het is een prachtige aanblik, wanneer men de groote hal van het enorme modepaleis binnentreedt. Door vorm en decoratie, doet deze hal mij steeds als een tempel aan, een wereldsche tempel dan in dit geval. De monumentale pijlers en wanden, de breede statige trappen, het venster van gebrand glas in den achtergrond, de zware gouden kroonluchters, — het is niet zonder een zekere en bekoorlijke plechtstatigheid.

Onze lezeressen (en ook onze lezers, zoo zij er belang in stellen,) zien op onze foto deze hal, met overal rondom de rijke uitstalling der kanten doekjes, strooken, strikkant, kraagjes, robes, enz. In den achtergrond boven aan de trap is in een glazen kast, een kostelijk stuk, het kostelijkst van alle, geëxposeerd; het is een bedsprei. Dit is een wonder van kunstvaardigheid en goeden smaak. Een wereld van fraaie figuren is hierop aangebracht, beeldengroepen symboliseeren de twaalf maanden, weer andere de vier jaargetijden. Aan dit stuk werd door verscheidene personen zoo om en bij vijf jaar gewerkt. Het werd thans verkocht voor 1500 gulden. Voorwaar geen peulenschil dit bedrag, maar, bij de goden, ook deze bedsprei zelve lijkt allerminst op zulk een nietigheidje uit het rijk der groententeelt.

Men liet ons kleine frutjes van zakdoekjes zien. Wij vroegen naar den prijs en vernamen, dat die voor één zoo'n vederlicht, wegblaasbaar neusdoekje was: de ronde som van 125 gulden... Dit imponeerde ons zeer, maar bij goed bezien van het wonderwerkje zelf, waren wij niet minder geïmponeerd. Verrukkelijk in één woord.

Er is kant uit het verwoeste Lier; fijne witte tulen grond, vol sierlijk bloemenwerk; ook veel uit Brugge, eveneens tulen fond, echter met nobeler figuur opgewerkt; de point à l'aiguille vertoont velerhande versiering op een fond, dat zelf met de naald vervaardigd werd; rijk en gecompliceerd is het zoogenaamde genre Venise; in deze edele soort zijn eindeloos vele variaties; de opgewerkte figuren wisselen van het zwaarst en rijkst slingerwerk tot de luchtigste, dons-lichte arabesken; ook Cleeny zagen wij er veel; er was een Parijsch werkstertje dat deze soort zat te vervaardigen en het damespubliek verdrong zich rond haar. Zij knoopte rustig voort; de klosjes, van de uiteinden der draden afhangend, rikkelden zacht heen en weer, terwijl de draden zoo om de spelden van een opgezet figuur op het kussen gewonden en geworpen werden door de nijvere vingertjes. Een meisje uit Lier werkte een kraagje op een papieren fond uit; een andere Belgische vrouw zat Bruggesche kant te knoopen, onder de aandachtige blikken der toekijkende dames.

Het is een zoo sympathiek doel, deze tentoonstelling van meesterwerken; het maakt ons meer gemeenzaam met een Belgische industrie, die haar wederga in de wereld niet heeft, en vervult ons van nog meer hartelijk medegevoel voor deze bescheidene vrouwen, die eigenlijk ware kunstenaressen zijn. Willy.

DE KANTTENTOONSTELLING IN DE GROOTE HAL. (Op den achtergrond de bedsprei in vitrine).

KANTMAAKSTERS AAN HET WERK.

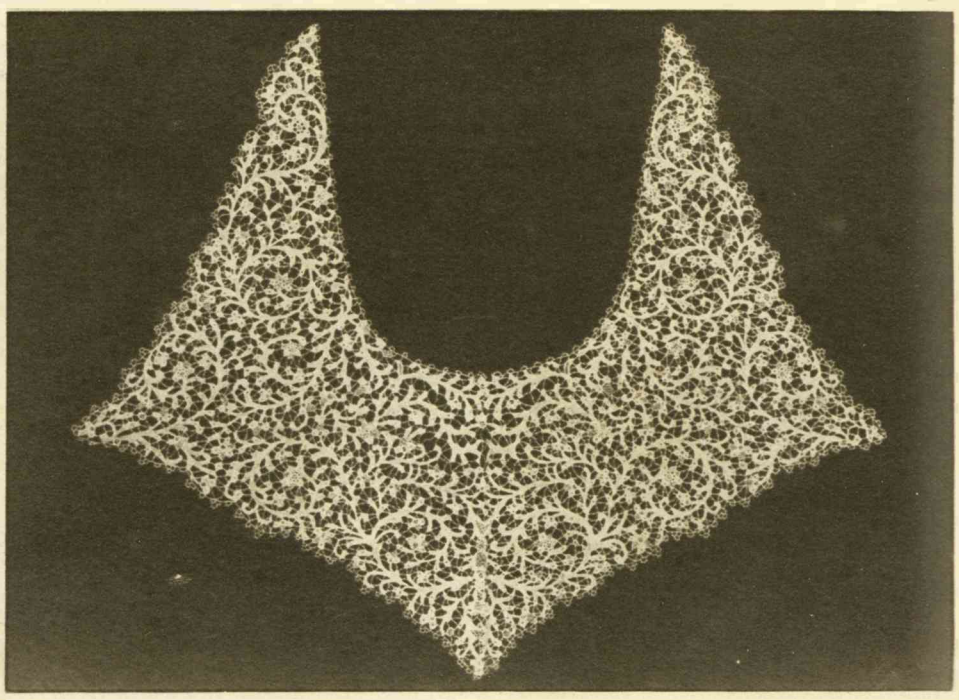

EEN KOSTBAAR KRAAGJE.

(foto's Bern. F. Eilers)

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.